

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Liberci rozhodl v hlavním líčení konaném dne 31. října 2016 samosoudkyní JUDr. Blankou Škrétovou **t a k t o :**

Obžalovaný

Jaroslav M [REDACTED]

nar. [REDACTED] v Liberci, bytem [REDACTED]

je vinen, že,

v Liberci, Mladé Boleslavi ani jinde, v době od 19. března 2014 do 22. března 2016, vyjma plateb ze dne 25. dubna 2014 ve výši 1.000,-Kč, 11. června 2014 ve výši 1.000,-Kč, 21. dubna 2015 ve výši 1.400,-Kč, 20. května 2015 ve výši 4.200,-Kč, 16. února 2016 ve výši 4.000,-Kč, úmyslně, ačkoliv si vyživovací povinnosti byl vědom a jeho majetkové poměry mu to umožňovaly, neplnil vyživovací povinnost vůči své nezl. dceři Natalii M [REDACTED] nar. [REDACTED] a svému nezl. synovi Matěji M [REDACTED] nar. [REDACTED], která mu vyplývá z ust. § 910 z.č. 89/2012 Sb. Občanský zákoník a která mu byla specifikována rozsudkem Okresního soudu v Liberci ze dne 8. srpna 2013 pod č.j. 9 P 93/2008-126 s nabytím právní moci dne 25. září 2013, tak, že je povinen hradit výživné v částce 2.000,-Kč na dceru Natalii a 2.000,-Kč na syna Matěje vždy do každého 15. dne v měsíci předem k rukám matky Evy M [REDACTED], nar. [REDACTED] a tímto jednáním mu vznikl dluh ve výši 74.400,-Kč,

t e d y

úmyslně neplnil svou zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce.

Tím spáchal

přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku

a odsuzuje se

podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku za užití § 62 odst. 1 tr. zákoníku a § 63 odst. 1 tr. zákoníku k trestu **obecně prospěšných prací** ve výměře **tři sta (300) hodin**.

Odůvodnění:

Na obžalovaného byla Okresním státním zastupitelstvím v Liberci podána obžaloba a skutkový děj, uvedený ve výroku tohoto rozsudku, byl zjištěn v hlavním líčení.

Obžalovaný se v hlavním líčení k uvedenému jednání doznal, uvedl, že v předmětném období byl příležitostně zaměstnán, ale na hrazení výživného mu nezbývaly prostředky. Když pracoval v Mladé Boleslavi v době od prosince 2015 do června 2016, výživné mu bylo strháváno exekučně z výplaty, je to zaznamenáno i v zápočtovém listu, manželka ale tvrdí, že žádné peníze nedostala. Děti viděl na narozeniny, poté ještě jednou, kvůli nemožnému chování manželky se s nimi nevidá častěji. Nyní je zaměstnán v Bakově nad Jizerou, tam si vydělá 105 korun na hodinu, má možnost dělat přesčasy.

Svědkyň Eva M. [redacted] vypověděla, že s obžalovaným má syna a dceru, manžel v předmětném období vyjma ojedinělých plateb výživné nehradil. Obžalovaný se s dětmi nestýká ani o narozeninách nebo o vánocích, dárky od něho nedostávají. Na výživné je vedena exekuce exekutorským úřadem Mgr. Štrinclo, v září došlo k exekuční srážce a dostala 8.836,- Kč, jednalo se o úhradu na dlužné výživné.

S vypovědí obžalovaného a svědkyně pak korespondují také předložené listinné důkazy. Výši vyživovací povinnosti na oprávněné Natálii M. [redacted] a Matěje M. [redacted] soud zjistil z rozsudku Okresního soudu v Liberci pod sp.zn. 9P 93/2008, vyživovací povinnost je pak vedle tohoto rozsudku zřejmá také z rodných listů dětí. Rozsah, v jakém nebylo výživné hrazeno, byl zjištěn z přehledu placení výživného. Ze zpráv Úřadu práce ČR, kontaktního pracoviště Liberec bylo zjištěno, že obžalovaný v předmětném období nepobíral dávky státní sociální podpory, Eva M. [redacted] pobírala od října do prosince 2015 příspěvek na živobytí a v celém období byla příjemcem přídavků na dítě. Obžalovaný v předmětném období veden v evidenci uchazečů o zaměstnání do 15. 4. 2014, poté od 3. 12. 2014 do 27. 1. 2015, kdy byl sankčně vyřazen. Dle zpráv zaměstnavatelů PneuMax Liberec, To & Mi Vdf., JPM personální servis.cz, HR GROUP a A.V.I. u obžalovaného nebyly prováděny srážky ze mzdy na výživné. Na zápočtovém listu zaměstnavatele A.V.I. jsou vyznačeny zákonné srážky ze mzdy, označené jako výživné, v měsíční výši 2000,- Kč. Dle spisu Okresního soudu v Liberci ze dne sp.zn. 1T 107/2014 byl obžalovaný naposledy odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Liberci ze dne 24. 6. 2014, č.j. 1T 107/2014-123, k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin, z tohoto trestu dosud vykonal 104 hodin, lhůta k výkonu trestu je vyznačena na 10. 9. 2016.

Z provedených důkazů byl zjištěn skutkový stav uvedený ve výroku tohoto rozsudku. Obžalovaný věděl o povinnosti platit výživné na děti Natálii a Matěje, a ačkoli jí tuto povinnost platit výživné ukládá zákon o rodině i rozhodnutí soudu, které stanoví přesnou výši

vyživovací povinnosti, po dobu, která přesáhla čtyři měsíce, tuto povinnost neplnil. Obžalovaný přitom měl v uvedené době příjmy ze zaměstnání, případně mohl aktivněji využít nabídku volných pracovních míst nabízených Úřadem práce ČR, kdyby nebyl z důvodu nedostavení se na konzultaci sankčně vyřazen.

Při právním posouzení jednání obžalovaného soud dospěl k těmto závěrům. Obžalovaný shora uvedeným jednáním neplnil úmyslně svou zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce. Tím spáchal přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku, kdy svým jednáním naplnil všechny znaky uvedené skutkové podstaty. Obžalovaný o své vyživovací povinnosti věděl, nepodnikl však dostatečné kroky k tomu, aby výživné hradil, čin tedy spáchal úmyslně ve smyslu § 15 odst. 1 tr. zákoníku.

Při úvaze o druhu a výši trestu soud hodnotil společenskou škodlivost trestného činu, osobu obžalovaného, možnost nápravy, a polehčující a přitěžující okolnosti, tedy veškeré skutečnosti uvedené v ustanovení §§ 38, 39 tr. zákoníku, §§ 41, 42 tr. zákoníku. U obžalovaného soud jako polehčující okolnost zohlednil zejména jeho doznání, jako okolnost přitěžující je pak třeba hodnotit předchozí odsouzení obžalovaného. Obžalovaný byl již 4x soudně trestán, a to vždy pro přečin zanedbání povinné výživy, kdy ke dvěma těmito odsouzením již nelze přihlížet. Společenská škodlivost uvedeného přečinu je typově spíše nižší, byť nikoli zanedbatelná, kdy zákon u přečinu zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 stanoví za tento přečin trest odnětí svobody až na jeden rok. Společenskou škodlivost vedle toho dále snižuje alespoň omezený rozsah hrazení výživného a současná snaha obžalovaného najít si lepší zaměstnání, aby mohl výživné hradit řádně. Obžalovaný trestný čin spáchal ve zkušební době podmíněného odsouzení s dohledem a v době stanovené pro výkon trestu obecně prospěšných prací. proto by bylo na místě uložení již nepodmíněného trestu, soud ale dospěl k závěru, že na obžalovaný získal lepší náhled na své jednání, proto je na něj možno dostatečně působit ještě trestem alternativním v podobě trestu obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin. Takový trest plní účel resocializační, kdy dává obžalovanému prostor prokázat nápravu a vyhnout se přímému výkonu, v opačném případě mu hrozí přeměna trestu na nepodmíněný trest odnětí svobody, jehož výše by odpovídala trestu výrazně v horní polovině zákonné trestní sazby.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání **do osmi dnů** od jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Liberci, písemně, trojmo. V téže lhůtě, nebo v lhůtě dodatečně stanovené předsedou senátu musí být odvolání písemně odůvodněno. Z odůvodnění musí být patrné, proti kterému výroku odvolání směřuje a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka Liberec. Státní zástupce může rozsudek napadnout ve všech výrocích a je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného. Obžalovaný může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

V Liberci dne 31. října 2016

JUDr. Blanka Škrétová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení: Vorlíčková Jitka